

ΑΩΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
21
ΜΑΪΟΥ 1938

Ετος Ίδρύσεως 1913

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ Β' 631

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Τὸ παρὰ τὸ Στόμιον τῆς Κο-
νίτσας φρούριον, ἔναντι τοῦ
Λόκμου ὄρους (κοινῶς Λαζα-
ρος κλουμένου) (Παπίγγου), ἐ-
κτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς
Ἡπείρου Συριάνη Ἐπιστέρην
Παλαιολόγου τὸ 1319.

Οὗτο: ἐτύγγανε γαμβρὸς ἐπὶ
εὐγατρί τοῦ Ἀνδρονίκου Αὐτο-
κράτορος Βυζαντίου, εἶχε πολ-
λά κτήματα ἐν Ἡπείρῳ (μεταξὺ
αὐτῶν καὶ τὸ Πικλάρι, ὅπερ μετ'
ἄλλων κτημάτων καὶ δὴ τὸ Δρι-
άνοθον (Κομνιά ἤδη Ζάγοριου)
Σύπκιαν, Ροδοτόπιον, Λιπί-
ισαν, Ἀρδομησίαν, Τριστανί-
κου, Σαδοβίτσαν κλπ. τῆ θελή-
σει αὐτοῦ, ὁ Ἀνδρόνικος Αὐτο-
κράτωρ τοῦ Βυζαντίου (πενθε-
ρος του) διὰ τοῦ κατὰ Φεβρουά-
ριον 1319, Χρυσοβούλλου, ἐδώ-
ρησατε τὰ εἰς τοὺς Ἰωαννίτας
Καστρούδος Ἰ. Ἀνδρόνικος Πρεσ-
βύτερος).

Τοῦ Συριάνη λαβόντος ἐτέ-
ραν ἑσθιν εἰς τὴν Ἡγεμονίαν
τῆς Ἡπείρου τὸ 1320 ἀνέταξε
στάθην παρὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ
Α'. Κόμητος Κεφκλληνίης ὡς
ἐπισκόπου Ἡπείρου.

ΓΛΥΤΟΝΙΑΟΥΣΤΑ

Ἐκεῖτο ἡ Παλαιὰ Ἐσθονία.
Κάτωθι τῆς Γλυτονιαούστης ὁ
Κωνιντίνος Πωγωνάτος Αὐτοκ-
ράτωρ τοῦ Βυζαντίου, τὸ 669, ὅ-
τε διέμεινεν εἰς τὴν Σεσάρη-
θον πόλιν παρὰ τὰ ἤδη Μεσογέ-

φυρα, ἔκτισε τὸν Ναὸν τοῦ Σω-
τήρος πλησίον ἱερατικῆς πηγῆς
θεραπευούσης δερματικὰ νοσή-
ματα εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐξ αὐ-
τῆς τῆς νόσου ἰασεως του.

ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ

Ἀξιόλογος Βυζαντινὴ Μονή
σταυροπηγιακὴ κειμένη κάτωθι
τοῦ χωρίου Διπελίτσα Ἐπαρχί-
ας Κονίτσας, τῆς ἀρχαίας Σεσ-
σαρηθίας χώρας καὶ τιμωμένη
ἐπ' ὄνοματι τῶν Ἁγίων Ἀπο-
στόλων. — Ἡ μονὴ αὕτη ἐκτί-
σθη ἐκ βάθρων ὡς βεβαιούται ἐκ
ἐπιγραφῆς, ὑπὸ Κωνιντίνου Πα-
γωνάτου τὸ ἔτος 668—685 μ.Χ.
ὅτε οὗτος ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἐκ-
στρατείας του κατὰ τῆς Σικελί-
ας, διελθὼν ἐξ Ἡπείρου, διέμει-
νεν εἰς τὴν πόλιν Σεσάρηθον
ἢ ὅποιον ἔκειτο ὅπου σήμερον ἡ
θεσις Μεσογέφυρα.

Ἡ μονὴ ἐπεσκευάσθη ὑπὸ Ἀν-
δρονίκου τοῦ Κομνηνοῦ τὸ 1174.
Αὕτη ἐχρησίμευσεν ὡς πρῶτος
καθεδρικός Ναὸς τῆς Ἀρχιεπι-
σκοπίας Πωγωνιανῆς καὶ κληρο-
νομήθη ἀπὸ τοῦ 1788—1863, ὅποτε
τηρηθή η Ἀρχιεπισκοπή.

Ὡς ἔχει σήμερον ὁ ναὸς ἐκ-
σθῆ ἐν ἔτει 1298 ὑπὸ τοῦ Παν-
Σακελλαρίου ἐπὶ Ἀρχιεπισκό-
που Πωγωνιανῆς Παχωμίου, ἱ-
στορήθη τὸ 2ον κατὰ τὸ 1578.—

Ὁ ἐν τῇ Μονῇ τάφος ἀνήκει
εἰς τὴν Κάλιε θυγατέρα τοῦ Α.
Γκιώνη, Ἡγεμόνος τοῦ Δελβί-
νου ἡττις ἀρπαγείσα τὸ 1380 ἀ-
πὸ τὸν Καραμουράτ ἀκόλουθον
τοῦ ἀρνησιχρίστου Ἰσαῖμ ἐκ Λε-
σοβοικίου ἐτάφη χριστιανῆ.—

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΑ

ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ

Κάθε ἄνθρωπος ἐνδιαφέρεται
πρῶτα γιὰ τ' αἰτιόμ του, ὕστερα
γιὰ τὴν οἰκογένειά του, πλατύ-
τερα ἀκόμα γιὰ τὴν πατρίδα του
καὶ ἂν σταθῇ ἱκανὸς γ' ἀπλοῦθῃ
περισσότερο καὶ γιὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα. Ἔτσι εἶναι φυσικὸ νὰ
γίνετο καὶ ἔτσι πρέπει νὰ γίνε-
ται γιὰ τὰ καλῶς ἐνοούμενα
συμφέροντα τοῦ αἰτιόμου δὲν εἶ-
ναι ἀντίθετα μετ' τῆς οἰκογενείας,
ὅπως καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἐν-
διαφέροντα τοῦ καθενὸς εἶναι
συγχρόνως καὶ ἐνδιαφέροντα
πατριωτικά. Ὅτι κάνει κάθε ἄν-
θρωπος σὴν καθημερινὴ ζωὴ
του πρέπει νὰ κἀνῃ κάθε ὀργα-
νισμὸς. Μὴ ἐφημερίδα π. χ. θὰ

ἐνδιαφερθῇ πρῶτα γιὰ τὰ ζητή-
ματα τοῦ στενωτέρου κύκλου
καὶ πολὺ λιγώτερο γιὰ τὰ γενι-
κά. Ἔτσι ταιριάζει σὶ τὸν Ἀῶο
νὰ βλέπουμε κατὶ γιὰ τὸν τόπο
μας, κατὶ πού δὲν θὰ τὸ βροῦμε
πουθενά ἄλλοῦ. Αὐτὸ θὰ χαρα-
κτηρίζη τὴν ἐφημερίδα καὶ θὰ
τὴν κάνει ἀπαραίτητη γιὰ τὴν
ἐπαρχία τῆς Κονίτσας.

Τὸν ἰδιαιτέρου τοπικὸ χαρα-
κτῆρα θὰ δώσουν σὶ τὸν Ἀῶο
ὅσα γράφουν σ' αὐτὸν καὶ πρέ-
πει νὰ γράφουν ὅσοι μποροῦν
νὰ δώσουν κατὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ
τὴν ἐπιστήμη, τὴ λαογραφία ἢ
ὅποιαν ἄλλην σχετικὰ μετ' τὸν
τόπο μας.

Τέτοιες εἶναι οἱ μελέτες συ-
τικὰ μετ' τὸν ἐκ Κονίτσας Ἀγ-
Ἰωάννη, μετ' τὰ σχολεῖα Κε-

τῆς ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ ἄλ-
λες πού δημοσιεύτικαν ὡς τώ-
ρα.

Ἄλλ' αὐτὰ εἶναι ψίχουλα.

Χρειαζέται σὲ κάθε φύλλο
μὰ πρωτότυπη ἐπιστημονικὴ
διατριβὴ γιὰ ἕνα ζητηματάκι τοῦ
τόπου μας κάθε φορὰ, ὥστε νὰ
μὴ μὲνῃ τόπους σὶ τὸν Ἀῶο γ'
ἀναδημοσιεύσεις ἀπὸ ἐφημερί-
δες τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῶν Ἰωαν-
νίνων, ὁ ἴδιος αὐτὸς τοπικισμὸς
πρέπει νὰ διαπνέη καὶ τὸ σχο-
λεῖο, ὁ δάσκαλος θὰ πῆ ἀρκετὰ
γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ σὶ
καὶ πρῶτου πῆ γιὰ τὴ μακρυνὴ
Ἑλληνικὴ ἱστορία.

Τὸ παιδί κολύτρερα θὰ διδαχθῇ
ἀπὸ τὸ παράδειγμα ἐνὸς χωρια-
τοῦ ποῦ ἀπὸ φτωχὸ παιδί
γινῆκε μετ' τὴ δουλειὰ καὶ τὴν τί-
μότητα πλούσιος, παρὰ ἀπὸ τὸ
ῥυθὸ τοῦ φρεάντη, πού ἂν θέ-
λῃ τὸν πιστεῦει.

Μετὰ ταῦτα τὰ Ἰωαννίνα παρὰ

ριζόμενον μεταξὺ τοῦ χωριοῦ Δελ-
βινάκι—Μαυροβουῖνι ὁδὸς Ἰωαν-
νίνων—Χάνι Δοβροῦ—ὑψόμε-
τρον 800 ὑπεράνω Βελτισίας
—Κορυφὴ ὑπεράνω Κοσμηρᾶ
—Μπιζάνι—Μοῦλες—Πεστὰ
Πέντε Πηγάδια—Δερβίζανα Λι-
πα—Κορυφὴ Χιονίστρα Κορυ-
φὴ Σούτιστας καὶ Κορυφὴ Ἀη-
λιάς.

Εἰς τὴν ἀνάδοχον παρέχεται
τετραετὴς προθεσμία διὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν προκαταρκτικῶν μελετῶν
καὶ τὴν ἐξακριβωσιν τοῦ δυνα-
τοῦ τῆς ὑπάρξεως πετρελαίου
καὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν τμημά-
των τῆς περιοχῆς, εἰς τὰ ὅποια
πιθανῶς ὑπάρχει πετρέλαιον.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν διετίας
ἢ ἀνάδοχος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ,
ἐὰν παραιτῆται τῆς περαιτέρου
ἐρεῦνης ἢ ἐὰν θὰ ἐξακολουθή-
σῃ ταύτην.

Εἰς τὴν δευτέρα περὶ
ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ

Η παρτίλασις θά ἔχη ἀφειρηθεῖαν τὴν ὁδὸν Γ'. Σίβριου καὶ διὰ τῆς Ὀμοιοῦς, τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας, θά καταλήξῃ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ζαπτείου Πλατείας. Οἱ παρελαύνοντες θά ἀποδώσουν τιμὰς εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον παρακολουθοῦντα ἀπὸ εἰδικῆς ἐξεδρας ἢ ὅποια θά στηθῇ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Κοραῆ τὴν παρελάσιν, μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν Μελῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Ζαπτείου δέου θά προσπαχθοῦν οἱ ἀθληταὶ θά ὀμιλήσῃ πρὸς τοὺς ἀθλητὰς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ θά δοθοῦν μεταλλία εἰς τὰς σημαίαις τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἐκθεσὶν Συλλόγων.

Η ΔΑΣΙΚΗ ΦΑΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ-ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Ἡ ἐν Ἀθήναις καλὴ συνάδελφος «Ἑπειρωτικὸν Βῆμα» ἀναγράφει τὴν εἶδησιν ὅτι, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἐπιμετάλλευσιν τοῦ ἀπεριφραγμένου Δασικοῦ πλοῦτου τῆς περιφερείας Ζαγορίου, ἐμελέτη τὴν κατασκευὴν μιᾶς δασικῆς ὁδοῦ ἥτις διασχίζουσα τὴν ἐπαρχίαν Ζαγορίου θά ἤνωσε τὴν ἐπιμετάλλευσιν μετὰ τῶν Γρεβενῶν.

της.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ μεταξὺ τοῦ ὀμίλου κεφαλαιούχων καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας εὐρίσκονται εἰς λίαν εὐχάριστον σημεῖον, λίαν δὲ συντομῶς ὑπογράφεται καὶ ἡ σχετικὴ σύμβασις.

Ἐκ τῶν δύο ὑποβληθεῖσων μελετῶν, ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Προμηθεὺς» προσκρίθη ἡ κατασκευὴ τῆς κατωτέρω ὁδοῦ, ἥτις προεκτεινομένη ἀπὸ Καμπέραγα—Τσίμπιανη, Δρεστενίου—Γρεβενητίου, Βουβούσης, Περιβολίου, Ἀβδέλλας θά φθάσῃ μέχρι Γρεβενῶν. Ὡσαύτως προτείνεται ἡ ἀποπεράτωσις καὶ προσέκτασις τῆς ὁδοῦ Ἀσπραγγέλου μέχρι Λαΐστις. Ὡσαύτως θά κατασκευασθῇ βραχίων, συνδέων τὴν ὁδὸν ταύτην ἀπὸ Γυφτοκάμπου μετὰ τῆς Κεντρικῆς ἀρτηρίας, διὰ Κουζιακοῦ, Μακρίν—Φλαμπουραγίου. Προτείνεται ὡσαύτως ἡ κατὰ μῆκος δέκα πέντε χιλιομέτρων προσέκτασις τῆς ἀρτηρίας ταύτης, μέχρις οὗ ἐνῶσθῃ μετὰ τῆς ἐτέρας ὁδοῦ ἀρτηρίας Ἰωαννίνων—Καλαμπάκας. Ἐν τέλει προτείνεται ἡ μελλοντικὴ τῆς ἔνωσις τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ μετὰ τῆς Κονίτις.

ΑΡΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΝΟΜΑΡΧΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις συμπληροῦσα τὸ πρόγραμμά της, ἐδημοσίευσεν νέον Ἀναγκαστικὸν Νόμον περὶ ἀξίσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν Νομαρχῶν.

Διὰ τοῦ Νόμου τούτου καθίσταται ἐφικτὴ ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν ἡ ἐπίλυσις πλείστων ἐπαρχιακῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ μεταφορὰ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Κέντρου οὐδὲν ἄλλο θά ἐπέφερον εἰμὴ παράτασιν ἐφ' ἑαυτὸν χρόνον ἐκκρεμοτήτων καὶ λύσεις πολλὰκις ἀφισταμένας τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς πραγματικότητος.

Τοῦ λοιποῦ τὰ ζητήματα τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν θά λύονται χωρὶς νὰ ἐπερχετα καθυστέρησις.

Ὁ Νόμος οὗτος μέλλει τὰ μέγιστα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς Ἐπαρχίας, αἵτινες δὲν δύνανται παρὰ νὰ ἐγνωμονοῦν τὴν Κυβέρνησιν.

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πῶς θά ἔχουμε πεπόνια πρώτιστα

Γιὰ νὰ ἀποκτήσετε πεπόνια πρώτιστα, ὀλιγώτερα μὲν, ἀλλὰ γλυκύτερα καὶ παραγωγὴ βέλτη, πρέπει νὰ κλαδεύεται τὴν πεπονίαν.

1 Ὁ τρόπος ποῦ γίνεται τὸ κλάδεμα αὐτὸ εἶναι ὁ ἑξῆς.

2 Ὅταν ἡ πεπονία ἀποκτήσῃ τὰ πρῶτα φύλλα της, κόβουσι τὴν κορυφὴν τῆς πεπονιάς, πᾶνω ἀπὸ τὰ τέσσαρα φύλλα. Ἐπίσης ἀφαιροῦμε ὅλα τὰ βλαστάρια, ποῦ ἀρχίζουσι νὰ φυτρῶνουν στὴν μασχάλας τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου (ἀπὸ τὰ δύο πρὸς κορυφὴν φύλλα).

3 Με τὸ κόψιμο τοῦτο θά συμβῇ τὸ ἑξῆς.

4 Ὑποβοηθεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῶν δύο βλασταριῶν ποῦ φυτρῶνουν ἀπὸ τὴν μασχάλας τῶν δύο πρῶτων φύλλων, ποῦ βρίσκονται στὴ βᾶσι τῆς πεπονιάς.

5 Ὅταν οἱ δύο αὐτοὶ κλάδοι ἀποκτήσῃ 10—12 φύλλα τοὺς κορφολογοῦμε πᾶνω ἀπὸ τὰ 10

— 12 φύλλα.

6 Τότε ἀναπτύσσονται ἀκριτὰ γλήγορα βλαστοὶ πλάγιοι τρίτης γεννεᾶς.

7 Τοὺς κορφολογοῦμε αὐτοὺς πᾶνω ἀπὸ ἕνα καρπὸ, τὸν ὅποιο ἀφίνομε νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ τοὺς δύο πλάγιους βλαστοὺς τῶν κλώνων τῆς τρίτης γεννεᾶς. Ὁ καρπὸς αὐτὸς θά ἔχη στὴ διάθεσιν τοῦ πολλοῦς χυμοῦ καὶ θά μεγαλώσῃ γλήγορα.

Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ

Διὰ δημοσιευθέντος νόμου ἐπιτρέπεται, πρὸς ἀποκατάστασιν γηγενῶν καὶ προσφύγων κτηνοτρόφων ἢ διέξοις τῶν κτηνῶν κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεως, ἐρῶσόν αὐτοὶ ἀνήκουσι εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὡς διοχειρίστρικὴν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

1) Ὅσων ἢ χαιμερινῶν βοσείων, 2) Καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, 3) Καλλιεργούμενων ἐκτάσεων, 4) Δασικῶν τοιοῦτων βοσκησίων ἢ ἐπιδεικτικῶν καλλιεργείων δι' ἐκχερᾶσεως καὶ 5) Ὅσων ἀκατοικητῶν εἰσοσκομένων εἰς τοὺς παρεμβόριους συνεισφορᾶς.

Ἐξοσεί

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ

Ἐπικυκλοφόρησε τὸ βον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ» πλοῦσιον εἰς εἰκόνας καὶ ὕλην. Τὸ «ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ» εἶναι ἀπαραίτητον διὰ κάθε οἰκογένειαν.

Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΛΩΡΟΣ

Μετὰ ὀλιγοήμερον διεμονήνευσεν γεννητηρὰν τοῦ Κονίτιαν ἀνεχώρησεν ἐν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐπὶ σφαιρὰν ἐσῶν διατελέσας Βουλευτὴς Ἡπειροῦ κ. Παναγιώτης Φλωρός. Τὸν κ. Φλωρον ὑπεδέχθησαν καὶ προσέπεμψαν μετὰ αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ὅλοι οἱ ἐνταῦθα πολυπληθεῖς συγγενεῖς καὶ φίλοι του.

Ἀναχωρήσεις

Διὰ Κᾶϊρον ὁ συμπολίτης μας κ. Σπυρίδων Γκεβίνος.

Ἐκ Βουρμιάνης εἰς Ἀθήνας ὁ φίλος κ. Γεώργιος Παλασπύρου.

**ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΟΝΙΤΣΗ**

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 3/4 ο/ο
μέχρι Δραχμῶν 125.000.—
Ο Ψ Ε Ω Σ πρὸς 3,0/ο.

ΠΡΟΘΕΣΜΑΙΣ πρὸς 3 1/2 ο/ο — 4 1/2 ο/ο.—

Ὁ τόκος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως.
Ἄπεισαι αἱ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου ἠγγυημένα ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ ἀπ' ἀλλαγμένῃ τελευτῶν χαρτοσήμου.

ΕΔΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΑΧΙΣΤΗ

ΑΩΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

* * * * *

Έτος Ίδρύσεως 1913

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

4

ΙΟΥΝΙΟΥ 1938

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ Β' 633

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΕΝ ΚΑΣΤΟΡΙΩ

ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Εκ τῆς φίλης συναδέλφου «Καστορίας» ἀναδημοσιεύοντες τὴν ὑπερόχον καὶ ιδεώδη ἐγκύκλιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας ἣν ἐξαπέλυσε μετὰ τὴν ἐκείσε ἐπίσκεψιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, εἴμεθα εὐτυχεῖς κατέχοντες εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν ἐν ἀξιοζήλευτον χριστιανικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐντύπωμα, μίαν μεγαλειώδη καὶ ὑψηλὴν Διδασκαλίαν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας. Ἰδοὺ Ἀρχιερεῖς ἐπάξιοι ἐκπρόσωποι τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως τῆς ἐκκλησίας.

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς, Τιμιωτάτους Ἐπιτρόπους καὶ ἀπαντας τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς Πόλεως καὶ ἐπαρχίας Καστορίας.

Τάνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπητό.

Εὐδοκία Θεοῦ ἐπεσκέφθη εἰς χάριτος τὴν Πόλιν καὶ ἐπαρχίαν ἡμῶν ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ὁ Β'. Καὶ ἐχάρημεν σφόδρα διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην καὶ ὑπεδέχθημεν καὶ ἐπευφημήσαμε τὸν Βασιλέα ἡμῶν ὡς ἄγγελον Βίσηνης, ὡς συμφιλωτὴν τοῦ τέως διχασμένου καὶ ἀλληλομαχομένου ἔθνους μας, ὡς τὸν πρῶτιστον παράγοντα τῆς ἀνορθώσεως τῶν κρατικῶν μας πραγμάτων, ὡς τὸν φορέα τῆς Θείας εὐλογίας καὶ γαλήνης ἐπὶ τὴν τέως τόσο διανῶς κλυδωνισθεῖσαν ἀγαπητὴν μας Πατρίδα Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦν μόναι αἱ ἐπευφημίαι αὗται καὶ ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως ἡμῶν δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸν ἀποκαλοῦμεν ἀνορθωτὴν καὶ συμφιλωτὴν τοῦ Κράτους καὶ ἔθνους ἡμῶν.

Εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ τὸν βοηθήσωμεν εἰς τὰς προσπάθειάς του ταύτας, τὰς προσπάθειάς τῆς πλήρους ἀνορθώσεως καὶ συμφιλώσεως. Τοῦτο δὲ θὰ ἐπιτύχωμε μόνον ὅταν ἀφήσωμεν κατὰ μέρος, ὅταν λησμονήσωμεν τελείως πᾶσαν κομματικὴν ἀντίληψιν πᾶσαν μικρολόγον συζήτησιν, πάντα φθόνον καὶ ἐμπάθειαν, ὅταν ἀποφεύγωμεν νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ προσπαθοῦμεν πῶς

καὶ πῶς νὰ ἐνοχοποιήσωμεν, νὰ συκοφαντήσωμεν καὶ νὰ βλάβωμεν τὸν ἄλλον, πράγματα τὰ ὁποῖα προξενοῦν ἀναστατώσεις μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ τὸ Κράτος μας, καὶ μᾶς ὑποβιβάζουν πολὺ τόσο ὡς Χριστιανούς, ὅσον καὶ ὡς Ἕλληνας.

Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων διέδωκαν εἰς τὸν κόσμον τὸν υγιέστερον πολιτισμὸν, καὶ Ἕλληνες ὑπῆρξαν ὁ δίκαιος ἐκεῖνος Ἀριστείδης καὶ ὁ ὑπερόχος Θεμιστοκλῆς, οἱ ὁποῖοι, εἰς στιγμὰς κρίσεως διὰ τὴν πατρίδα, ἐλησμονήσαν τὰ πάθη καὶ τὰ μίσση, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐχώριζον, καὶ τείναντες τὴν χεῖρα πρὸς ἀλλήλους συνειργασθησαν ὡς καλοὶ φίλοι καὶ πατριῶται καὶ ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ἐπιδρομείς. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξαν ἀνίκαθεν οἱ κυριώτεροι θεματοφύλακες καὶ ἐρμηνεῖς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ἀρχῶν, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐγράφησαν τὰ ἱερά Εὐαγγέλια καὶ διευτυπώθησαν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν μεγαλειτέρων πατέρων τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα καὶ αἱ παραδόσεις αὐτῆς, καὶ ἐν γένει ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπῆρξαν ἀνεκαθεν ὁ σηματοφόρος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ὑψίστων διδασκαλιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ δὲ χριστιανισμὸς εἶναι ἡ θρησκεία, ὄχι τοῦ πάθους καὶ τοῦ μίσους καὶ τοῦ διχασμοῦ, ἀλλὰ θρησκεία τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συναδελφώσεως, ἡ θρησκεία, περὶ τὴν ὁποίαν, ὡς περὶ μυροβόλον ἐσρινὸν ἄνθος, περιστρέφονται ἡδη ὡς μέλισσαι ὅλα τὰ ἔθνη καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀντλοῦν τὸν υγιέστερον πολιτισμὸν, καὶ εἰς τὴν θρησκείαν ταύτην θὰ κλίνουν γόνυ εὐλαβείας καὶ πλήρους ὑποταγῆς πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

Τοιούτων λοιπὸν ὑψηλῶν πα-

ραδόσεων κληρονόμοι καὶ φύλακες ὄντες ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ τοιοῦτον προορισμὸν ἐπιτελέσαντες καὶ ἔχοντες νὰ ἐπιτελέσωμεν, ἅς μὴ λησμονώμεν τὰς παραδόσεις ταύτας καὶ τὸν προορισμὸν μας, οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὰς εὐθύναι, τὰς ὁποίας ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας ταύτης ἔχομεν ἀπέναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἅς δίδωμεν πάντοτε τὸ καλὸν παράδειγμα τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀρετῶν τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑψηλῶν καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς κορυφαιότερας τῶν θρησκευτῶν.

Ἄς λησμονήσωμεν τελείως καὶ τὸ τελευταῖον ἐναπομείναν ἴχνος κομματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τοῦ προσφάτου καὶ ἀπωτέρου παρελθόντος, ἅς εἰρηνεύσωμεν καὶ ἅς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὶ καὶ ἅς εἴμεθα ἠνωμένοι ὡς τέκνα περὶ τοὺς γονεῖς περὶ τὸν Βασιλέα μας, τὴν Βασιλικὴν καὶ Ἐθνικὴν μας Κυβέρνησιν, καὶ τὴν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν, τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τοὺς στυλοβάτας τοῦ ἐθνικοῦ μας οἰκοδομήματος καὶ τῆς ὑποστά-

σεως τοῦ ἔθνους μας.

Μόνον οὕτω θὰ εὐδοκμήσωμεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἔθνος καὶ ὡς Θρησκευτικὸν Συγκρότημα καὶ θὰ δημιουργήσωμεν νέαν περιλαμπρὸν σελίδα διὰ τὸ ἔθνος μας, καὶ μόνον οὕτω θὰ εὐχαριστήσωμεν καὶ θὰ ἱκανοποιήσωμεν πλήρως καὶ θὰ βοηθήσωμεν εἰς τὸ εἰρηνευτικὸν, συμφιλωτικὸν καὶ ἀνορθωτικὸν ἔργον τοῦ τὸν ἐσχάτως ἐπισκεφθέντα ἡμᾶς εὐσεβεστάτου καὶ Στοργικώτατου Βασιλέα μας, Ὁὐ τὰ ἐτη εἶψαν ὡς πλεῖστα καὶ τρισένδοξα, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φιλήμενης μας Πατρίδος Ἑλλάδος καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, ἡ εὐχρη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐλογία εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀγαπητοῦ μου, ἀμήν.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 15 Μαΐου 1938
Διάπυρος πάντων ὑμῶν πρὸς
Θεὸν εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Καστορίας Νικηφόρος

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΝ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΩ τῇ 24-5-1938
Φίλε κύριε Διευθυντά

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 631 φύλλῳ τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος καὶ εἰς τὴν πρώτην στήλην αὐτῆς κατεχωρίσατε σημειώσεις τινὰς ἱστορικὰς σχέσιν ἐχούσας μετὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν Πατρίδος Ἠπειροῦ. Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον, εἰάν πᾶς τις τῶν διανοουμένων καὶ μὴ ἡσυχολεῖτο μετὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἱστορικῶν Πηγῶν, ἵνα χυθῆ ἔστω καὶ ἀμυδρὸν φῶς εἰς τὸν σκοτεινὸν πέπλον ὅστις καλύπτει τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας. Ἀτυχῶς καὶ αἱ περισυλλεγεῖσαι πληροφορίαι ὑπὲρ φιλικῶν δὲν ἀνταποκρίνονται ἐν πολλοῖς εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ οὕτω πολλάκις ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ συσκότισις τῶν γεγονότων. Μία τοιαύτη ἀκousία σύγχυσις γίνεται παρ' ὑμῶν εἰς τὸ ἱστορικὸν σας σημεῖωμα περὶ Μολυβδοςκεπάστου.

Ἡ Σταυροπηγιακὴ αὕτη Μο-

νή, δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλ' ἐπὶ ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Τοῦτο δὲ ἐξάγεται ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀνώφλιον τῆς Δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ σωζομένης ἐπιγραφῆς ἐχοῦσης οὕτω.

ΑΝΗΓΕΡΘΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗ Ὁ
ΠΑΝΣΕΠΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΝΑΟΣ Ὁ ΤΙΜΩΜΕ
ΝΟΣ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ Ὑ
ΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ Ἡ
ΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Τῆ ΣΥΝ
ΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ
ΔΟΙΔΙΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝ
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΠΩΓΩ
ΝΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΔΕ ΧΡΟ
ΝΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΗΡΕΙΜΩ
ΘΗ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΚΑΙ ΑΝΕ
ΚΑΙΝΙΣΕΝ ΑΥΤΟΝ ΑΝΔΡΟ
ΝΙΚΟΣ Ὁ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ Ὁ ΠΑΛΑΙΟ
ΛΟΓΟΣΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΗΛΘΕΝ
ΕΙΣ ΕΣΧΑΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣ
ΜΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΚΑΙΝΙΣΑΝ

ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΖΩΓΡΑΦΙΣΑΝ
ΟΙ ΤΙΜΩΤΑΤΟΙ ΜΠΩΓΩΝΙ
ΑΝΙΤΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ ΖΝΕ'.
ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ.
ΟΡΑ Ο ΘΕΟΣ ΤΙΝΟΣ ΕΙΝ'
Ο ΚΟΠΟΣ.

Πλὴν δὲ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς, ἣτις περιτράνωσ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Μονὴ εἶναι ἀφιερωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αὕτη ἡ Πανηπειρωτικὴ καταστάσα θρησκευτικὴ πανήγυρις τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, λόγῳ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς θεομήτορος, φερούσης χρονολογίαν πολὺ παλαιότεραν τῆς ἐπιγραφῆς, ἔρχονται εἰς ἐπίρρωσιν τῆς γνώμης μου ταύτης. Αὐτὰ καὶ ἡ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεὰν διαδομένη φημι τὸν ἱερὸν τοῦτον ναὸν, φέρει ὡς Παναγίαν Μολυβδόσκεπαστου ἢ Πωγωνιανίτισσαν, οὐδαμῶθεν δὲ ἐξάγεται ὡς ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οὕτως δὲ ἔχεται ἀληθείας καὶ τό ὅτι οὗτος ἐκτίσθη ὡς ἔχει σήμερον ὑπὸ Πάνου Σακελλαρίου ἐν ἔτει 1298 ἐπὶ Ἀρχιεπισκόπου Πωγωνιανῆς Παχωμου. Ἐδῶ γίνεταί νῦν σύγχυσις. Ἐκτίσθη ὑπὸ Πάνου Σακελλαρίου, ὁ ἐν τῇ Κοινότητι Μολυβδόσκεπαστου (τέως Διαπαλίτης) καθεδρικός Ναὸς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ὁ κοινῶς λεγόμενος ἐπισκοπή. Οὗτος, προφανῶς ὅτε ἠκμαζεν κατὰ τὸν 16ον μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 17ου αἰῶνος ὡς πόλις τὸ νῦν ἀσημον χωρίον, ἐχρησίμευε ὡς ἕδρα ἐπισκόπου, τῆς Μονῆς Μολυβδόσκεπαστης διατηρούσης τὴν ἕδρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πωγωνιανῆς.

Ἐκ τῆς σωζομένης καὶ παρὰ τῷ Ναῷ τούτῳ ἀνεπάφου ἐπιγραφῆς, συνάγεται ὅτι κτήτωρ αὐτοῦ εἶναι ὁ Πάνος Σακελλαρίου ὅστις εἶνε καὶ ζωγραφισμένος ἐν τῷ παραπετάσματι τῷ χωρίζοντι τὸν κυρίως Ναὸν τοῦ γυναικωνίτου, ὅστις προσετέθη κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.

Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ πεποιθῶς ὅτι ὁ καθεδρικός ναὸς τῆς Μονῆς Μολυβδόσκεπαστου ἐχρησίμευε ὡς πρῶτος καθεδρικός ναὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωνιανῆς μέχρι τοῦ 1863 διότι, ἐκ Μητροπολιτικοῦ ἐγγράφου εὐρεθέντος εἰς ἀρχεῖον γέροντος τινὸς καὶ φυλασσομένου παρ' ἐμοῦ, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ναὸς οὗτος διωκεῖτο ὑπὸ ἐπιτροπῆς πλημμελῶς κατὰ τὸ ἔτος 1857, διότι τὸ ἔτος τοῦτο ἀπεγυμνώθη ὁ Βυζαντινὸς οὗτος ναὸς παντὸς τιμαλφοῦς ἀντικειμένου καὶ ἰδίᾳ τῶν ὑπερεξήκοντα ἐπιμεμβράνης ἱερῶν βιβλίων, ἅτινα ὑπεξήρθησαν παρ' ἱεροσύλων γνωσίων οὓς ἀποφεύγω νὰ κα-

τονομάσω, πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀνωτέρω παραθέντων ὡς ἔχει τὸ Μητροπολιτικὸν τοῦτο ἐγγράφον.

«Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες εἰς τὸ χωρίον Δεπαλίτζα τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Πωγωνιανῆς, τιμώτατοι πρόκριτοι καὶ μουχιρίδες τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῖν ἀγαπητὰ χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Πληροφοροῦ μεθὰ μετὰ θετικότητος, ὅτι πολλὰ πράγματα τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Μολυβδόσκου εὐρίσκονται αὐτὸς εἰς χεῖρας τινῶν μεταχειριζομένων αὐτὰ, μὴ ἀνεχόμενοι δὲ τὸ τοιοῦτον ὄλεος ἀφορᾷ τὴν βλάβην τοῦ Μοναστηρίου διωρίσαμεν τὸν τιμώτατον κύριον Ἰωάννην Γκίκαν ἐπίτροπον τοῦ μνησθέντος Μοναστηρίου ἵνα μετὰ τῶν αὐτῶν προκρίτων φροντίση καὶ συνάξας τὰ πράγματα ταῦτα καταθέσῃ εἰς μέρος ἀσφαλέστατον καὶ ποιήσας κατάλογον τούτων ἀποστείλῃ ἡμῖν, τοῦτο γινώσκοντες προτρέπόμεθα ἵνα, ὅστις κατέχη πρᾶγμα Μοναστηριακὸν ἀποδώσῃ εἰς τὴν Τιμιότητά του διότι ὁ παρακούσας θέλη ὑποπέσει εἰς τὴν δικαίαν τῆς ἐκκλησίας ὀργήν, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν».

Ἐν Κονίτζῃ τῇ 26 Ἰουνίου 1857 (ὑπογραφή τοῦ Ἀρχιερέως δυσανάγνωστος)

Ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ τοῦ ἐγγράφου ἐξάγεται ὅτι τὸ ἔτος 1857 ἦτοι 6 ἔτη πρὸ τοῦ 1863 κατ' ὃ φέρεται ὅτι κατηργήθη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Πωγωνιανῆς ἢ ἱερὰ Μονὴ Μολυβδόσκεπαστου ὑπήγετο ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Βελλᾶς καὶ Κονίτσης. Ἐὰν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1857 διετηρεῖτο εἰσὲτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, δὲν θὰ εἶχε Ἱεροσουλῆθ ὁ ναὸς οὗτος, διότι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου θὰ ἦτο αὐστηρὰ.

Ἐξ ἐτέρου δὲ Μητροπολιτικοῦ ἐγγράφου, παρατιθεμένου κατωτέρω καὶ ἐκδοθέντος τὸ ἔτος 1856 ἐν ἔτος πρότερον, συνταγέντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου γραμματέως τῆς Μητροπόλεως καὶ ὑπογράφεντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἀρχιερέως συνάγεται ὅτι ὁ αὐτὸς Μητροπολίτης διώκει τὰς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, διότι τὸ ἐγγράφον τοῦτο ἔχει τὸ πον προελεύσεως τὰ Ἰωάννινα τοῦτο ἔχει ὡς ἀκολούθως.

«Τιμώτατε κύριε Ἰωάννη Γκίκα ἐπίτροπε τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Μολυβδόσκεπαστου, πατρικῶς ἐν Κυρίῳ εὐχόμεθὰ σε. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἀναγνώστης Κίτζος Πεκλαρίτης, προσπεσὼν τῷ ἐλέει τῆς ἐκκλησίας ἔλαβε τὴν συγχώρησιν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν κυριαρχικοῦ γραμματος, σοὶ ὑπαγορευόμεν ὅπως σοὶ ἐγχειρισθῇ αὐτὸ παρὰ

τοῦ ἐν Κονίτζῃ ἡμετέρου ἐπιτροπὸν Αἰδεσιμωτάτου Οἰκονόμου παπᾶ Κύρ Ἰωάννη, ἀμέσως νὰ φροντίσης ἀνεὺ ἀναβολῆς καιροῦ νὰ ἐξοφλήσῃς τὰ ὁμόλογα τὰ ὁποῖα φέρει ὁ Ἀναγνώστης Κίτζου Πεκλαρίτου μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν καὶ νὰ ἐξέπῃς μόνον ὅσα γρόσια πῆρεν ὁ Ἀναγνώστης ἀπὸ τὰ σταφύλια τοῦ ἀμπελιοῦ. Ἀφοῦ δὲ πληρώσῃς τὰ χρήματα εἰς τὸν Ἀναγνώστην ὅλα καὶ πάρης τὰ ὁμόλογα ἐξωφλημένα ἀμέσως νὰ κινήσῃς καὶ νὰ ἔλθῃς ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς χωρὶς ἄλλο, ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς τιμιότητός σου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 24-11- 1856. Ὁ Ἰωαννίνων Βελλᾶς ἐν Χριστῷ εὐχέτης (ὑπογραφή Ἀρχιερέως ἢ αὐτῆ δισανάγνωστος)

Καὶ ἐκ τῶν δυὸ τούτων Μητροπολιτικῶν ἐγγράφων συνάγεται ὅτι ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Πωγωνιανῆς μετ' ἕδραν τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς Μολυβδόσκεπαστης εἶχε παύσει ἄγνωστον πρὸ πόσου χρόνου ὑφισταμένη.

ᾐσαύτως δὲν δύναται ἱστορικῶς νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ σημερινὴ ὄψις τοῦ ναοῦ τῆς Ἱστορικῆς ταύτης Μονῆς ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1298 ὡς τὸ ὑμέτερον ἱστορικὸν σημεῖωμα ποιεῖται μνεῖαν ὅτι κατὰ τὴν τῆς σωζομένης παρ' αὐτῷ ἐπιγραφῆς ὑπάρχουν καὶ φανερὰ ἴχνη ἐτέρας ἐπιγραφῆς ἐξ ἧς κατὰ πάσαν πιθανότητα ἠρξήσθη τὴν ἀρχικὴν κτίσιν τοῦ ναοῦ ὁ ταπεινοφρόνως μὴ ὑπογραφόμενος εἰς ταύτην, ἀλλὰ λέγων «ὄρα ὁ θεὸς τίνος εἶν' ὁ ὁ κόπος». Ἡ σημερινὴ ὄψις τοῦ ναοῦ, ἡ ἐσωτερικὴ, αἶ ἐν τῷ τοῖχῳ ἀγιογραφίαι, ἀνάγονται εἰς τὸ ἔτος ΖΝΕ'. ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐὰν λοιπὸν ἀφαιρεθῶσι 5508 ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως, εἰς τὸ σωτήριον ἔτος 1547. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ναὸς ἐκτίσθη τὸ ἔτος 1298 ὡς ἔχει σήμερον, ὡς γράφετε διότι ἐὰν οὗτος δὲν σώζεται ἀκέραιος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πρώτου ιδρύσαντος αὐτὸν Ἀοιδίμου Βασιλέως Κων]τίνου τοῦ Πωγωνάτου, πάντως ὅμως ἔχει ἡ τοιχοποιία του καὶ ἐν γένει ὁ καθαρὸς Βυζαντινὸς ῥυθμὸς τοῦ ὑπαρξίν ἀρκῆ τῶν αἰώνων.

Ταῦτα ἰδεώρησα καθῆκον νὰ ἀνασκευάσω χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀληθείας τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως μετὰ συγχωρήσητε διὰ τὴν ἐνόχλησιν.

Μολυβδόσκεπαστινός.

Γεννήσεις
Ὁ κ. Κων]τίνος Γιωργιάδης Διευθ. Ἀναγνωστοπούλειου Γε

ωργικῆς Σχολῆς ἐγένετο πατὴρ θήλεως τέκνου. Εὐχόμεθα νὰ τοῦ ζήση.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς «Ε. Ο. Ν.» τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἀνετέθη ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης εἰς τὸν δικηγόρον τῆς πόλεως μας κ. Κων]τίνον Λαζαρίδην, μετὰ συνεργάτας τοὺς κ. κ. Ἀρ. Πύρρον δικηγόρον Θ. Ζώην Δημ]λον καὶ Ἀθανάσιον Μέντζιον Δημ]λον Ἀναγνωστοπούλειου Σχολῆς.

Ἡ κατὰ πάντα ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνετέθη ἡ ὀργάνωσις καὶ διοίκησις τῆς Νεολαίας Κονίτσης ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀνωτέρων ἐθνικῶν σκοπῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας ἀποβλέπει.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Σήμερον καὶ περὶ ὥραν 8. 30 μ.μ. θὰ διμλήσῃ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Ῥσκαπανεῖς Κονίτσης ὁ λοχίτης κ. Κων]τίνος Λαζαρίδης «περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως Νεολαίας ἐπιδιωκομένων σκοπῶν».

Αἴθουσά συγκεντρώσεως τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Κάτω Κονίτσης Εἰσαδῆς ἐλευθέρῳ.

Γοργωπόταμος

Ἀπεβίωσεν ἡ σεμνὴ καὶ ἐγάρετος οἰκοδέσποινα Ἰωάννα Μ. Παπαγεωργίου μήτηρ τοῦ ἐμπόρου κ. Σωκράτη Παπαγεωργίου καὶ τοῦ ἱατροῦ Παπαγεωργίου. Τὴν κηδεὶά τῆς παρηκολούθησεν ὁλόκληρος ἡ κοινότης.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσθησαν λίαν ἐπιτυχῶς αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τοῦ Ἀναγνωστοπούλειου Γεωργ. Σχολείου. Ταύτας παρηκολούθησε πλῆθος κόσμου ὅστις μετὰ θαυμαμοῦ καὶ μετ' ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον παρηκολούθησεν αὐτάς.

Ἡ Κοινωνία σχολιαζούσα τὰς Γυμναστικὰς ταύτας ἐπιδείξεις ἐξεδήλωσεν τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν τῆς διὰ τὰ ἐπιτεθέντα ἀποτελέσματα τῆς φιλοτίμου ἐργασίας τοῦ σχολείου τούτου.

Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν καὶ τὸ κατ' ὅλην ἄξιον προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

Προκήρυξις Δημοπρασίαις
Τὴν μεταπρῶσυχὴ Κυριακὴν 19ην Ἰουνίου γενήσεται μεθοδικὴ δημοπρασίαις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐσωτερικῶν βουλουργικῶν ἐργασιῶν τοῦ διδασκηρίου Μεσαρίας-Μολίστης. Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆσιδίας ἡμέρας. Ὅροι εὐρισκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ. ἐκ τοῦ γραφ. ἐπιθεωρ.